Ч. 213. Субота 3 жовтня (20 вересня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвого сойму. — Ческа криза. — Ішпаньска королівска пара в Будапешті. — Болгарско-турецкий спір о зелізницю ориєнтальну. — Програма молодотурків.

На вчерашнім засіданю краєвого сойму відослано справоздане краєвого Виділу з проєктом ловецкого закона до комісиї адміністрацийної, справоздане в справі інспекторів винних пивниць до комісиї краєвого господарства, справозданя в справі виділеня громад і двірских ебшарів Постолівка та Рекнівка з округа суду пов. в Копичинцях до округа гусятиньского суду — до комісиї правничої, справоздане про утворене окремих громад з оселі Окуліце (пов. Бохня) і з присілка Новий Тичин (пов. Теребовля) до комісиї громадскої.

Відтак мотивував пос. Вайзер своє внесене в справі запомоги для 28 громад золочівского повіта, навіщених елементарними нещастями, яке відослано до комісиї буджетової, а пос. Птак відчитав мотивоване свого внесеня про знесене мит, які остають в руках жидівских та творять жерело великої деморалізациї. З 155 краєвих мит має доходу 527.000 К, та внескодавець пропонує, щоби мита знести, а дохід сей заступити наложенем 3-сотикового додатку до кождої корони податку. Внесене се переслано до комісиї дорогової.

По переведеню доповняючого вибору до шкільної комісиї, до якої увійшов пос. Марс, почала ся незвичайно оживлена та інтересна дискусия над справозданєм банкової комісиї про предложенє краєвого Виділу в справі краєвого банку за р. 1907, та про внесенє посла Стефчика в справі гіпотечних позичок селяньских. Комісия додала до отсих двох внесень краєвого Виділу:

„І. Сойм приймає до відома справоздане краєвого Виділу про краєвий банк за р. 1907-ий.

II. Сойм уділює дирекциї краєвого банку абсолюториї з рахунків за час від 1 січня до 31 грудня 1907 р." ще таку трету резолюцию:

„Сойм припоручує краєвому Виділови, щоби в порозуміню з дирекцією краєвого банку постарав ся як найшвидше о таку зміну приписів і уладжень краєвого банку, яка улекшила-б властителям рільних господарств користане з довготермінового кредиту гіпотечного особливо при ужитю також відповідного посередництва щадничих і позичкових спілок".

По переведеній, як сказано вже, довшій дискусиї замкнув п. Маршалок засідане о годині 2 ій, назначуючи слідуюче на суботу.

Ческа криза не сходить з черги в дневникарстві і в політичних кругах. „Prager Tagblatt" звіщає, що бар. Бек мав з міністром Фідлером прибути на ческу виставу і при тій нагоді перевести переговори з ческими і німецкими послами. Але з иншого жерела намір сеї подорожи називають передчасним і запевняють, що то буде можливим лише на случай користних виглядів політичних. В президиї міністрів не тратять надії на користне полагоджене спору. Передвчера бар. Бек відбув нараду з міністром Прашком, котрий вказав на доволі некористний настрій супротив німецких домагань, особливо пригадав, що німецкі посли згодили ся на дневний порядок соймових нарад і не застерігали ся проти того, і задля того Чехи не мають тепер причини відступити від сего.

Крім того бар. Бек відбув нараду з міністром Фідлером і маршалком кн. Льобковицом. З дотеперішних переговорів виходить, що до порозуміня можна буде довести при обопільних уступках. Чехи домагають ся іменно, щоби в соймі з сторони правительства було проголошене застережене против відспіваня німецкими послами в соймі „Wacht am Rhein", а пра-

---

ЛЮДИ І ДУДИ.

(З ческого — Л. Струпежницкого).

I.

Остаточно таки рішив ся і визнав їй свою любов. Навколішках, то розуміє ся.

— Мене то так ненадійно постигло — сказала она. Але то постигло єї зовсім не ненадійно. Вже від давна замітила, що любить єї, перед жіночим оком ніколи то не скриє ся. Остаточно він в любовних историях не був вправний і тому легко зрадив ся.

— Мене то так ненадійно постигло — повторила — дуже вас поважаю, однако... — Замовкла.

То „однако" немило дійнило єго. Не дожидав вже нічого доброго.

— Однако можу вас любити лиш як...

Слова „лиш як" дивно на него впливали. Чув, що є зле.

— Як брата — докінчила.

Пійду і убю ся! То була перша гадка, яка пошибла єго голову, коли до єго мозку дійшли слова „як брата". Поцілуй був би єму о много милійший.

Клячав на дивані і потапав в розпуці... А нігде ні бритви, яку міг би хопити! Она, видячи то, помагала єму до розпуки.

— І хоч би я вас любила — сказала — наша доля таки була би та сама. Мій стрий, опікун мій, продав маєток і обоє вибираємо ся завтра до Америки.

Знов новий удар.

Єї рожеві уста видавались єму в тій хвили устами величезної армати, з котрої єго проклята доля раз за разом стріляла просто в єго серце.

Встав. Єго лице подобало на парасоль змочений зливою.

— То ви, пані, длятого в послідних часах читаєте тілько анґлійских книжок? — відозвав ся. Справді сказав щось, що до тої хвилї зовсім не надавало ся. Але ті глупі слова були все таки розумнійші від глупого мовчаня. Розмова обернула ся дальше на запад, за атлянтийский океан і они почали розмавляти о Америці.

Остаточно сягнув Конрад по капелюх, що непохибно значило, що піде до дому.

Пращав ся зі Зденькою і то на віки вічні. Атже від'їздить до Америки, куди — як звістно — дорога таки не дуже добра. Бо океан то дуже вередливий пан. Тому пращане було дуже основне.

Прийшов також пан Буковский, стрий і опікун Зденьки. І з ним розпращав ся Конрад та пійшов відтак до дому, до свого фільварку.

Пійшов? Ні, я зле кажу. Він ледве ще волік ся, затачав ся.

По заявлению любови, котре не мало успіху, чоловік буває як в похмілю. Голова кружляє, язик тяжкий і очи вибалушені. А бідному Кондрадови було так, немов би з'їв з найбільшої пушки копу росийских перчених риб. Всьо в нім горіло.

Впрочім був то порядний хлопець. І здає ся для того випала єму така погана доля. Иншому на єго місци був би вийшов що найменше атутовий ас з правом на рабоване Зденки — перепрашаю: з правом на рабоване короля. Га, щастє має завязані очи.

II.

На третий день коло полудня пан Буковский з грішми, які дістав за своє господарство, і зі Зденькою їхав на зелізничий дворець, звідки мали пустити ся в дорогу, насамперед до Гамбурґа.

В Гамбурзі всіли на анґлійский пароход „Королева Вікторія", капітан Бльостерем дав знак і „Королева Вікторія" як качка покотила ся з пристани на широке море.

За кілька годин Европа так зменшила ся перед очима наших подорожних, що виглядала немов шнурок натягнений межи небом а зеленою водою. Остаточно зовсім зникла. А Зденька, поглядаючи на всхід, роздумувала, чи буде єї в Новім сьвіті хто так горячо любити як в Старім Конрад. Бажала того. Женщини взагалї люблять, аби їх любити і то чим більше тим ліпше.

Але Зденька була якась не своя. Чи то з туги за вітчиною, чи може длятого, що наслідок колисаня „Королевої Вікторії" почала на корабли прокидати ся поволи морска недуга, хоч єї можна дістати також і в Чехах, коли їде ся омнібусом або трамваєм кінним.

вительству розходить ся о лагідну форму того застереженя, щоби не роздратувати Німців.

В неділю на вічах німецких в Чехах ухвалено резолюциї з домаганєм национального розмеженя Чех і однодушного поступованя всїх німецких послів. Чеські хлїборобники знов в прияві міністра Прашка загрозили обструкциєю в державній раді.

З нагоди приїзду іспаньскої королївскої пари до Будапешту приїхало там з Відня богато членів дипльоматичного тїла. Цїле місто прикрашене хоругвами о красках угорских і іспаньских. В ул. Андрашого устроєно триюмфальну браму. Рух на улицях дуже оживлений. — По полудни о годині 3-ій прибула іспаньска королївска пара зелізницею з Монахова. На двірци дожидали гостий цїсар, архикнязї і архикняжни. Повитанє монархів було дуже сердечне. Вечером в королївскім замку відбув ся родинний обід, а відтак двірский баль.

Як з Відня доносять, відбуде ся там дня 6 с. м. засїданє надзираючої ради ориентальних зелїзниць, на котрім мають перевести ся ухвали що-до становища товариства зелїзничого супротив занятя зелїзницї Болгариєю. — Болгарский міністер скарбу — як доносять з Софії — повідомив з порученя правительства заступників товариства ориентальних зелїзниць, що Болгария не має наміру опускати занятих шляхів. Болгарске правительство взиває товариство зелїзниче до поставленя своїх грошевих жадань. — На вчерашній радї францускию міністрів, міністер справ заграничних Пішон заявив, що російске правительство вислало до держав мемориял, в котрім предкладає, аби справу ориентальних зелїзниць передано судови держав підписаних на берлиньскім договорі. Француске правительство згодило ся на то предложенє.

З Константинополя доносять, що вел. везир Кіяміль-паша заявив перед одним з дневникарів, що проголошенє независимости Болгариї уввжала би Туреччина причиною до війни. Однако вел. везир надїє ся, що Болгария не посуне ся аж до того кроку.

Програма молодотурків недавно оповіщена містить такі постанови: Конституция з р. 1908 остає правосильною, доки парламент не ухвалить иншої. Рада міністрів одвічальна перед парляментом. Третину сенаторів іменує султан, дві третини вибирає парлямент. Активне право вибору має кождий турецкий підданий, осягнувши 20 рік житя, без огляду на майно. Свобода твореня полїтичних товариств. Урядова мова турецка. Всї горожани мають рівні права і обовязки. Немагометани також обовязані до войскової служби. Християньским селянам має бути уможливлене набуванє ґрунтів. Наука є безплатна. Кождий Отоманин може закладати приватні школи. Всї школи підлягають надзорови держави. Держава засновує народні школи з безплатною наукою. Виборчий закон має бути так змінений, щоби правительство не могло обмежити свободи виборів.

Новинки.

Львів, дня 2-го жовтня 1908.

— В торжестві спущеня на води военного корабля: „Архікнязь Франц Фердинанд“, котре відбуло ся онегди в Триєстї, взяв участь Найд. Архікн. Кароль Стефан з женою і дїтьми на яхтї „Ровеньска“.

— Вистава кухарско-споживкова у Львові. Торжество відкритя тої вистави відбуде ся завтра, в суботу о 9 год. рано. В заступстві протектора тої вистави, міністра дра Коритовского довершить акту відкритя Є. Е. п. Намістник др. Бобржиньский. В торжестві тім возьмуть участь достойники церкви, посли на Сойм краївий, власти автономічні, правительственні і войскові, як також сьвіт купецкий і промисловий. Крім того заповіло участь в тій виставі співацке товариство „Ехо“, численні товариства і корпорациї. Вистава представляє ся дуже ефектовно завдяки участи численних фірм краєвих і заграничних. Вистава буде тревати від 3 до 15 жовтня.

— Музичний інститут тов. ім. М. Лисенка повідомляє, що наука сольового сьпіву розпочинає ся в суботу 3 с. м. о 4 год. по полудни а наука теориї і гармонії в неділю, 4 с. м. о год. пів до 11 рано. Інститут приймає дальше вписи на науку тих предметів, як також фортепяну і скрипок що день від год. пів до 4 до 5 години.

— Покусаний скаженим псом. До шпиталю в Тернополи привезено із Застінки тернопільского повіта селянина Федька Пророка занедужавшого на скаженину. 4 недїлї тому назад покусав єго скажений пес, але затроєнє заразниками скаженини аж тепер проявило ся. О виліченю єго нема вже й бесїди, а лїкарі кажуть, що він найдальше до двох днїв помре.

— Засуджене палїя. Перед судом присяжних у Львові відбула ся вчера карна розправа против Петра Ференца з Ямельної, котрий дня 13 мая с. р. підпалив стайню свого сина Івана, в наслїдок чого настав сильний огонь, котрий знищив майно ще й 4 найблизших сусїдів. Загальна шкода виносить 5600 К, а лиш один Іван Ференц був обезпечений на 773 К. Причина, задля якої Ференц підпалив стайню сина була слїдуча. Петро змарнувавши власне майно оженив ся другий раз з богатою але бездїтною вдовицею Анною, з котрою мав сина Івана. Жінка зразу не говорила нїчого, але коли вже її було за богато, перенесла своє майно актом даровизни на сина Івана з тим, що той обовяже ся удержувати вітця і її. То так розлютило Петра, що він підпалив стайню сина. Петро Ференц, лїт 55 признав ся до вини, а трибунал на основі вердикту судів присяжних засудив єго на 5 лїт вязницї.

— Мальверзациї на зелїзници. В Станиславові арештовано в суботу, дня 26 с. м., зелїзничого урядника Калїту і бляхаря Шіфтера з причини мальверзаций, довершених на шкоду зелїзничого майна. Калїта, що був начальником магазину з материялами, вивозив з него бляху і продавав Шіфтерови. Набуту сим способом бляху ужив Шіфтер на покритє даху зелїзничого двірця яко підприємець сеї роботи. В часї недавного процесу против зелїзничого інспектора Зібавера, сей Калїта був одним з найголовнїйших доказових сьвідків, на зізнанях котрого спочивало цїле слїдство. Підчас розправи інспектор Зібавер впевнював з цїлою рішучостию, що коли хто допускав ся надужить, то лише Калїта. Недавно тому против Калїти було заряджене дисциплїнарне слїдство, на підставі котрого видалено єго зі служби. Арештоване Калїти не лишить ся без впливу на слїдство против Зібавера, яке буде незабаром знову заряджене.

— Репертуар руского театру в Коломиї. (Саля каси щадничої. Початок $7^1/_2$ вечером. Абонамент на 6 вистав 12 К. Білети продає „Народна Торговля“).

В суботу, дня 3 жовтня в друге: „Жидівка“, опера в 5 дїях Галевія. Гостинний виступ М. Шляфенберґа.

В недїлю, 4 жовтня „Чумаки“, комедия в 4 дїях Карпенка Карого.

— Дрібні вісти. В Буску засновано товариство господарско-кредитове „Віра“, стоваришене заресстроване з обмеженою порукою. — Заповіджені „Коломийским Бояном“ на завтра інавґураційні вечерниці не відбудуть ся. — На удержанє криміналїв в Росиї визначило російске правительство на 1909 р. дрібничку бо лиш 29,366.465 рублїв, або рахуючи рубель по 2 і пів корони: 73,416.262 К. Кілько би то шкіл можна за ті гроші удержати і як дуже піднеслась би просьвіта! — При теперішних вписах на львівский університет записує ся дуже мало студентів на видїл лїкарский. Єсть то мабуть також знак часу і обставин. — В Станиславові єсть 60 і кілька банків, а хтось вирахував, що там один банк припадає на 400 жителїв. Видко, що жителї Станиславова не могли би дихати без банків, коли їх там тілько намножило ся. У Львові мабуть ще лїпше, бо тут що жид на валах коло віденьскої каварні то — банк. — У Львові занедужало в середу на шкарлятину 2 особи, подужало 11, умерла 1, осталось в лїченю 258. — Видїл ради повітової в Косові

І пану Буковскому було ніяково. Нездоволений кинув половину послїдного австрийского циґара з марного угорского тютюну в море і то рухом, який не міг нїчого иншого означати як: людоїди, докуріть собі то!

Море не було дуже спокійне. Надто филювало. Всї подорожні на покладї і в каютах „Королевої Вікториї“ викривляли лице в найдивнїйший спосіб. Видко всїм їм було сумно і тужно в околици — жолудка.

III.

Слово „від'їхала“ вимовив Конрад за послїдні чотири днї найменше девятьсот шістьдесять разів, а все сказав правду. То й ми бачили: она справдї від'їхала.

А коли її докучала морска недуга, то Конрада мучила нещастна любов, що ще о много гірша як цїла морска недуга.

Особливо в перших днях було Конрадови сумно. І таки не диво. Атже знищила єму доля — котра, між нами сказавши, є часто дуже нечемна — богато райских днїв, а попри них найменше тисяч золотих замків, які витворив єму в голові звістний в сьвітї будівничий, що називає ся Фантазия з Надїєва.

Конрад своїй доли не мало налихословив. А коли виходив вечером на Божий сьвіт, то „держав“ часом і по дві години бесїду до звізд о нещастній любови.

Одного дня зайшов з свого хутору, положеного на самотї, до сусїдного місточка Добровиця, де перед одним домом в ринку побачив товпу людий, котру вскорі побільшив і своєю особою.

Відбувала ся там лїцитация. Продавано тут ріжне старе terміте по сьмішно малих цїнах. На пр. перегнилі нецки за вісїм крейцарів, коловорот без колїсцяти за шість крайцарів, стару рушницю ще на крім за пятьдесять крайцарів і т. ин. Але остаточно підняв лїцитатор до гори щось, що нараз викликало голосний сьміх.

Були то старосьвітскі дуди. Міх дуд з сорокатої козлячої шкіри, шерстию на верх а місцями вже добре облїзлий, був прикрашений малою козячою головкою, котрій не хибувало ні ріжків ні цїкавих очий. З напів отвертої козячої губи виходила басова рура, закінчена в долинї на спосіб цибуха буйволячим рогом.

Лїцитатор, аби тому дивному предметови зробити рекляму, почав дуди надувати. Однако міх був скоровілий і треба було доброго духу і зелїзних легких. І лїцитатор дув, аж очи витріщив, ба й почервонїв як бурак, а дальше й посинїв.

Але остаточно міха прибувало а рівночасно почала до гори піднимати ся козяча головка, котра перше немов завяла і задумана звисала в долину. А коли остаточно міх був так надутий, що можна би було на нїм нїгтем блоху убити, глядїла козяча головка весело на сьвіт. Рівночасно видобув ся з дуд пронизуючий хрипливий вереск, що як погана гадина вдер ся до уший всїх присутних.

Задля сьмиху лїцитатор не міг дальше дути. І викликав дуду за трийцять крайцарів.

Не було купця.

Знов попробовав лїцитатор приманчивими звуками наклонити кого з присутних до купна.

І остаточно удалось єму.

— Ті трийцять крейцарів! — крикнув хтось з заду, котрого однако задля глоти не було видко. Але лїцитатор не журив ся тим, кого зловив; бачив у воздусї руку, межи її вказуючим і великим пальцем полискували гроші і того було єму досить.

(Дальше буде).

розписав конкурс на 2 посади лікарів окружних в Жабю і Гриняві з речинцем до 25 с. м.

— **Двояке житє.** До Льондону наспіла з Америки вість про чоловіка, котрий вів двояке житє, инше в день, а инше в ночи: в день був він славним ученим, ботаніком, а в ночи небезпечним розбишаком. Депеша звучить: З Ню Йорку доносять: „Звістний ботанік Клерк, котрий з женою, тещею і дитиною мешкав коло Ню Йорку і стояв в зносинах з міродайними личностями, вів двояке житє. Тепер показало ся, що він в ночи допускав ся вломів, розбоїв і підпалів. Многі злочини з послідних часів були его ділом". — Не треба однак забувати ся, що ся вість походить з Америки і може бути також неправдива, пущена лиш длято го, щоби комусь докучити.

— **Про рабунок на зелїзници** в Безданах доносять тепер з Петербурга: З тих зухвалих розбишаків, що напали були на поїзд зелїзничий на стациї Бездани, арештовано доси 39 осіб а між ними богато поменьших аґентів зелїзничих і сторожів зі стациї Ляндрово. За Вильном арештовано одного з проводирів, котрий допильновував тих, що виносили з почтового ваґона пакети з грошевими посилками. Підчас арештованя один з розбишаків змірив ся був револьвером до жандарма, але его ще в пору розоброєно. Слїдство виказало, що цїлий плян рабунку уложено в Варшаві, що більша часть розбишаків приїхала з Варшави і що у Вильнї доповнила ся людьми із служби зелїзничої. Тим то й дасть ся пояснити, що розбишаки знали так докладно, які посилки грошеві знаходять ся у ваґонї почтовім. Значно більша часть зрабованих гроший має належати до банків, але доси ще не стверджено до яких. В обрабованім ваґонї почтовім знаходило ся ще майже 2 міліони старих кредитних білєтів, котрі були вже призначені до знищеня і для того відсилало їх до банку державного. Ті банкноти розсипали розбишаки а вітер розніс їх на всї сторони. Срібних і золотих гроший розбишаки не рушили, забрали лиш всї инші гроші, з котрих доси не віднайдено нїчого.

— **Про страшний злочин** доносять зі Щирця: Минулої недїлї підчас пятики в коршмі в Підсадках кинуло ся з чотирох парубків того села на парубка Деркача і его батька і першого з них на місци убили а другого побили так тяжко, що нема надії удержаня его при житю. На місце злочину приїхала дня 29 м. м. судова комісия слїдча і трох злочинців арештовано та відставлено до щирецкого суду.

— **Арештоване вломників.** Полїция в Перемишли арештувала дня 28 м. м. двох небезпечних злодіїв: Петра Мацьонґа і Ацераньского. Перший з них лише що недавно втік був з арешту в Ряшеві, виломивши крати, де відсиджував кару дволітної вязниці. Другий мав заказаний побут в Перемишли. Арештовані признали ся до крадежі а навіть показали аґентам полїцийним, де за містом поукривали всїлякі дорогоцїнности як: два золоті годинники, два ланцушки, бразлети, перстенї і т. п. Річи тоті походять по части з крадежий у незнаних осіб, по части з ювілерского склепу Камлєра в Добромили, котрого дня 27 м. м. обікрали до чиста.

† **Померли:** О. Александер Паславский, гр. кат. парох в Лежайску, відзначений крилошаньскими одежами, упокоїв ся дня 30 с. м. в 39 році житя а 15 сьвященьства. — Евген Спожарский, горожанин міста Львова, звістний у Львові промисловець і купець, помер вчера рано скоропостижно в 42 році житя. Небіщик був одним з найдїяльнїйших промисловців Русинів у Львові. Належав майже до всїх руских товариств і брав живу участь в орґанїзацийних акциї львівских Русинів. Був також директором „Міщаньского кредитового союза" і членом надзираючої ради „Народної Гостинниці". Похорон відбуде ся в суботу. — Стефан Вітиньский, управитель школи в Жираві, бобрецкого повіта, упокоїв ся дня 1 с. м. в 61 р. житя а в 40 учительскої служби. Покійник був членом многих руских товариств. Похорон відбуде ся дня 3 с. м. о 5 години по полудни з дому жалоби при ул. Пекарскій ч. 51.

В Кракові помер в середу вечером др. Кароль Естрайхер, радник Двора, довголітний директор бібліотеки тамошного університету, знаменитий бібліоґраф і автор епохального діла „Bibliografia polska", у 81-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 2 жовтня. Президент мінїстрів бар. Бек виїхав вчера вечером до Будапешту.

Відень 2 жовтня. „Fremdenblatt" в виду напастий „N. fr. Presse" на плян правительства, щоби утворити сталу институцию в Чехах для справ народних, констатує, що правительству удало ся здїйснити найбільшої ваги компроміс народний в реформі виборчій. Крім того безнастанним заходам правительства удало ся успішно поладнати цїлий ряд конфліктів як в Чехії так і на Мораві і на Шлеску та в Галичинї. „Fremdenbl." пригадує справу іменованя судиїв в Чехії, спір в репрезентациї громадскій в Будїєвичах, управильнене шкільництва на Мораві і т. п. В Галичинї удало ся довести до полагоди межи Поляками а Русинами. І так мусїло правительство інтервеніювати також в справі унїверситетскій, котра довела до звістних бурливих сцен. Остаточно відобрано іматрикуляцийні формальности, котрі Русини уважали яко обиду. Також виданєм звістного окружника намістника до старостів в Галичинї всхідній правительство причинило ся богато до зменшеня противностий народних. Такі успіхи мусять нинї заохочувати правительство витревати на вибраній дорозї.

Прага 2 жовтня. Нинїшне засїдане ческого сойму відкрив маршалок о год. пів до 12 і повідомив палату о уконституованю ся комісий. Відтак приступлено до відчитаня внесків.

Урмія 2 жовтня. Часть турецкого войска уступила із спірної териториї. Послїдного тиждня обрабовано кілька караван, при чім богато подорожних убито. Всяке сполучене з Урмією перерване. Телеґраф не функционує.

Париж 2 жовтня. Кілька часописий всїляких партий ганить в острий спосіб поступоване правительства в справі східних зелїзниць.

Петербург 2 жовтня. В справі нападу розбишаків на почтовий ваґон на стациї Бездани арештовано урядника почтового Тельнаґля, котрий їхав у ваґонї почтовім від Варшави. Як з дальших доходжень показало ся, в нападї брали участь також дві женщини. На основі річий згублених розбишаками на місци вчинку, полїция есть переконана, що всї походили з Варшави.

Петербург 2 жовтня. „Нов. Время" доносить, що рада міста Могилева внесла жалобу на розпоряджене ґен.-ґубернатора забороняюче їй заняти ся обходом ювилею ґр. Толстого.

Константинополь 2 жовтня. Часописи доносять о борбі межи начальником Курдів Ібраґімом-пашею а турецким войском. По обох сторонах есть кількох убитих і богато ранених.

Софія 2 жовтня. Болгарске правительство доручило заступникам держав пояснене в справі східної зелїзницї. Вказуючи на материяльні і народні шкоди, які виходять для краю внаслїдок веденя руху на лініях болгарских чужими товариствами, підносячи особливо шкоду спричинену послїдним страйком, заявляє болгарске правительство, що зворот тої лінії Болгариєю есть рішучо неможливий. Людність похваляє поступоване правительства і готова підпирати правительство аж до кінця. Доказом того збори, які відбувають ся в краю. Отже не позістає нїчого, як лиш залагодити справу в спосіб справедливий в дорозї заключеня угоди межи правительством а товариством зелїзницї східної. Рух на тій зелїзници позістане і дальше в руках болгарского правительства.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середне-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·00, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·43,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): **6·20,** 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 15/9): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави руской 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Крахевецкий.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потручення провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі почииив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода деповитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).